

Nr 257

**av herr Jonsson i Mora m. fl.
om vidgad rätt till kommunalt bostadstillägg för pensionärer.**

800 000 pensionärer har nu kommunalt bostadstillägg. Kommunernas samlade utgifter för dessa är 1 550 miljoner under året (Budgetpropositionen, bilaga 7). Dessa siffror ger vid handen att tilläggen är av stor betydelse för många pensionärer som har små sidoinkomster och ingen eller liten ATP-pension.

Denna grupp är i dag en stor låglönegrupp, och det är rimligt att åtgärder vidtas för att förbättra deras ställning i en tid med snabbt stigande kostnader. Detta gäller inte minst bostadskostnaderna, som på grund av de stegrade bränslepriserna stigit kraftigt. Dessa har medfört en mycket besvärande situation för pensionärer med låga inkomster.

De kommunala bostadstilläggen hör till de inkomstprövade pensionsförmånerna, och riksdagen fastställer grunderna för denna inkomstprövning. För de pensionärer som har sidoinkomster hörjar de kommunala bostadstilläggen avtrappas vid en sidoinkomst som överstiger för ensam pensionär 2 000 kr. och för makar 3 000 kr. Dessa beloppsgränser fastställdes 1969. Genom beslut vid 1974 års riksdag har avtrappningsreglerna ändrats så att kommunala bostadstillägg fr. o. m. den 1 januari 1975 skall reduceras med en tredjedel av den pensionsberättigades årsinkomst i vad den överstiger dessa årsinkomstgränser. Därjämte medges vid beskattningen ett extra avdrag av 500 kr. den pensionär, vars till statlig inkomstskatt taxerade inkomst inte överstiger 36 000 kr. Dessa båda saker innebär i och för sig en standardförbättring.

Någon höjning av de inkomstgränser vid vilka bostadstillägget reduceras har emellertid ej skett sedan de fastställdes 1969. Det förtjänar då att framhållas att sedan denna tidpunkt en kraftig höjning av levnadskostnadsindex ägt rum på grund av inflationen. Detta kan enklast åskådliggöras om man tar i betraktande den höjning av basbeloppet som ägt rum under dessa år. Enligt vår uppfattning bör en uppräknig av de reduceringsfria inkomstbeloppen ske, så att förmånernas värde i detta avseende återställes.

En höjning av de fria inkomstbeloppen till 4 000 kr. för ensamstående och 6 000 kr. för makar skulle medföra en välbehörlig förbättring för pensionärer med sidoinkomster och bidra till att eliminera en del besvärande marginal-effekter, som samtidig reducering av inkomstförmån och beskattning kan medföra. Då kommunerna har att svara för kostnaderna för bostadstilläggen kommer en sådan höjning av de reduceringsfria inkomstbeloppen att medföra höjda kostnader för kommunerna. Kommunerna bör kompenseras för detta.

Enligt vår mening finns skäl för att staten övertar en stor del av kostnaderna för bostadstilläggen. Reglerna för bostadstillägget varierar starkt mellan olika kommuner. I januari 1974 varierade tilläggets maximibelopp för ensamstående pensionär mellan 900 kr./år och 16 000 kr./år. Det är otillfredsställande att denna förmån, som tillsammans med folkpension skall säkerställa en god bostadsstandard för pensionärerna, i så stor utsträckning varierar med bostadsorten. Kommuner med svagt skatteunderlag och med ett stort antal pensionärer har svårt att ge sådana bostadstillägg som vore önskvärda från rättvisesynpunkt. Vid jämförelse med de statskommunala bostadstilläggen som numera kan utgå till ensamstående utan barn, ter sig orättvisorna ännu större. De statskommunala tilläggen börjar avtrappas vid en inkomst överstigande 23 000 kr. 1974 års riksdag begärde, efter motioner från bl. a. folkpartihåll, en översyn av reglerna för bostadstilläggen, bl. a. mot bakgrund av den orättvisa för pensionärerna som uppkom vid införandet av det nya statskommunala bostadstillägget till hushåll utan barn. Denna översyn bör snarast leda till ett förmånligare bostadsstöd för pensionärer och handikappade, bl. a. genom att staten tar på sig en stor del av kostnaderna för de kommunala bostadstilläggen.

Med hänvisning till det anförda hemställes

att riksdagen begär förslag till höjning av de inkomstgränser vid vilka de kommunala bostadstilläggen börjar avtrappas.

Stockholm den 20 januari 1975

ANDERS JONSSON (fp)

i Mora

GUNNAR HYL TANDER (fp)

ELVER JONSSON (fp)

i Alingsås

BERNDT E K I N G E

MARTIN HENMARK (fp)

OLLE WESTBERG (fp)

i Ljusdal